

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 120, z dostavljanjem na dom K 150; s pošto celoletno K 200, polletno K 100, četrtletno K 50, mesečno K 170. — Za inozemstvo celoletno K 300. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju pusti. — Za odgovor je priložiti znambo. — Telefon številka 118.

Pismo iz Belgrada.

Belgrad, 12. (25.) febr. 1913.

Mogoče bo zanimalo cenj. čitatelje »Dneva«, kaj pravi tukajšnji dopisnik pariškega »Journala« o stanju v Drinopolju, kjer je bil pred par dnevi.

»7. t. m. (vsi datumi so po srbskem koledarju). Zvečer pripravil sem svoje torbe«, tako pripoveduje g. H. B. dopisnik »Journala«, »oprežno pospravil svoje zemljevid in fotografije priprave ter se preskrbel z ostalimi — neobhodno potrebnimi — stvarmi, namenil sem se, da na vsak način pridem pod Drinopolje, ker so vsi poskusi, dobiti dovoljenje v oblegovano fronto — ostali brezuspešni, kljub temu, da sem bil radi tega pri dr. Danevu in v vojnem ministrstvu pri g. Teodorovu.

Hočejo se vojskovati in zmagovati brez priči. Evropa vendar hoče, da ve vsaj to, kar je potrebno, da izve.

Medtem ko so moji francoski angleški, ruski, italijanski in avstrijski kolegi obupavali v Sofiji, ker niso dobili niti najmanjših obvestil, odločil sem se, da potujem pod Drinopolje — v svesti svojega znanja v srbski armadi, za kar sem ji jako hvaležen — ako mi dobra zvezda in Bog dopisnikov pripomoreta s svojo dosedanjim naklonjenostjo, da se izognem bolgarski žandarmeriji.

S srpsko »šajkačo« (vojaška čepica) na glavi in z »bašlikom« (volnena kapu) okolo vratu, zaprosil sem jednega srbskega vojaka, brata nekega mojega prijatelja v Belgradu, naj mi pojasni, kod bi najlažje in — seveda tudi — najsigurneje dospel pod Drinopolje v srbski tabor.

Zunaj je gosta megla. Še je noč, tedaj vse dobro. Brez ovir pridem na postajo mimo vojaka na straži in bolgarskega žandara. Še pred svitanjem premakne se vlak, ki me pripelje v Plovdiv. V našem kupeju je sedel tudi ruski vojni atache. Tudi on hoče, da prodre skrivaj vsaj do Mustafa Paše, kljub prepovedi bolgarskih vojnih oblastnih, ki ne marajo niti vojnih atašev, niti dopisnikov.

Po dvaindvajseturni vožnji, pri kateri sem moral dvakrat prestopiti, dospel sem srečno — v neprestanem strahu — v Mustafa Pašo po noči.

Pet je ura in iz daljave se čuje strahovito grmenje, ki prihaja k nam skoraj brez presledka.

Vihra? Ormenje? Ne. To je izbruh topov, ki od sinoč — danes je devetega — od 11. ure neprestano mečejo projekte na Drinopolje, ne nedeči nikakega odmora in odpočitka tisočem prebivalcem v obleganem mestu.

In sredi šuma od teh kanonad, ki postajajo vedno večje in silnejše,

čimbolj smo se jim približevali, dospeli smo ob deveti uri v Kadikaj, poslednjo postajo pred Drinopoljem. Na tej postaji — ki je skrajna točka železniške proge, ki se danes rabi — izstopim, neposredno za srbsko armado, ki stoji pod poveljstvom generala Stepe Stepanovića.

Neki srbski podčastnik odvede me k častniku, ki poveljuje dotični pokrajini.

Generala Gašić in Stepanović nahajata se v prvih bojnih vrstah.

Kadikaj je mala vas, sestavljena iz kolib, ki se grupirajo okrog železniške proge, le ena baraka je nekoliko večja za operacije in ambulanco in ena manjša kantina za stanovanje.

Naenkrat se zjasni nebo... in pod prijaznimi solničnimi žarki nudile so ruševine te vasice čaroben pogled. Tu in tam prehajajo srbski vojaki, zagoreli, kosmati, a vendar veseli, češ, ker ni več dežja, ki je nagajal cela dva meseca brez presledka.

— Naprežemo voz, — reče kapitan, — dotlej pa idimo, da popijemo malo čaja.

Takoj smo se sprijateljili, kljub temu, da znam samo par srbskih besed in on nekoliko francoskih. Za srbske vojake in častnike je Francoz vedno prijatelj.

Vozili smo se po nekem potu brez imena, poln jam in vijugast. Meglica, katero solnce ni moglo razpršiti, zapira pogled okrog nas, kljub temu razpoznavamo okolico, ki je popolnoma gola.

Čimbolj se bližamo cilju, tembolje razpoznavamo pred seboj plote, ki bruhajo ogenj in to ne posamezno, temveč skupno. Ono grmenje, ki sem ga čul od Mustafa Paše, je povzročalo lomljenje zvokov in vsled tega se je dozdevalo, kakor bi bilo streljanje ponavljano.

Vse naokrog — z desne in z leve — sami artiljerijski obkopi in tam naprej manjši za pehoto. Oni zadnji, oddaljeni drug od drugega — v smeri proti Drinopolju — po 100 metrov, so popolnoma zapuščeni. Najprej Bolgari in potem pa še Srbi, so prodirajoč naprej, zapuščali stare in delali nove nasipe in tako gredo vedno in neprestano vse bližje in bližje, stezajoč tako nepodjalni obroč okrog svojega centra — Drinopolja, ki je danes v agoniji.

Izza megle zapazimo na prostoru ogromno čredo volov z vojaški-pastirji. Solnce je razglašalo poslednjo meglico.

Enajst je ura. Topovsko grmenje postaja jasnejše in pogostejše.

Na levi strani opazili smo še eno tako čredo volov. Vsaki je ogrnjen s plahto. Voli služijo izbornu za zaprezo za artiljerijo in municijo. Zopet globoki obkopi. Z desne strani so nasipi skoraj neopaženi, za njimi je taborišče.

Tam naprej zopet. Stotine šotorov, okroglih, dobro zavarovanih od

Turkov in lepo urejnih, se pravilno grupira po vrstah. Med njimi je nekoliko lesenih hiš, ometanih z blatom in pokritih s slamo na tej strani ravnini. Raz streh se dvigajo sivkasti oblački dima. Tu je tabor pešpolka donavske divizije.

Srbska armada, ki operira skupno z bolgarsko vojsko okrog Drinopolja obstoja iz dveh divizij, donavske in timoške in ste ena na zahodnem, druga pa na severo-zahodnem sektorju, bolgarske trupe pa so utaborjene na vzhodnem in jugovzhodnem sektorju.

Te sektorje dele tri reke: Marica, Tundža in Arda, ki se sestajajo pri Drinopolju.

Poročnik Ribnikar iz tretje čete, drugega bataljona, devetega polka, me je že pričakoval. Poročnik Ribnikar govori francosko kot kak Parizan in kmalu sva se sprijateljila.

Pa tudi general Rašić je v taboru. Naznanil sem se mu. General Rašić je marčijalca, simpatična pojava, posivele brade in brk. On je kopiral francosko artiljerijo za srbsko armado. Zanj to ni mali triumf po tolikih težkočah, na katere je zadel pri udeleževanju svojih načrtov, posebno nemški agentje so mu nasprotovali z vsemi sredstvi.

— Vi ste dopisnik »Journala«, me ogovorite, sprejemši me. Jaz ga čitam vsak dan. Poleg Vaše narodnosti pridobiva Vam to dvojne moje simpatije.

Tako dopisnik »Journala« o Drinopolju. Njegovo zanimivo razpravo pa hočem nadaljevati zopet prihodnjič, ker je precej obširna. Zlasti pa je njegova sodba o padcu Drinopolja zelo interesantna, nakar že danes opozarjam cenjene čitatelje »Dneva«.

Mars.

Moste in Oražem.

V številki 411 »Dneva« smo obelodanili že iz vsega začetka, da župan Oražem komaj visi na nitki, samo županstvo ga še vzdržuje, da se ta nitka ni popolnoma že utrgala. Na to naše očitjanje ni Oražem reagiral, ampak s molkom to tudi v celoti potrdil. Danes hočemo mi njegovo diplomatsko molčanje podpreti popolnoma z drugimi

argumenti, ker smo doslej čakali odgovora a čakali smo zaman. Našim čitateljem v Mostah hočemo podati tukaj nekaj pregled njegovega gospodarstva.

Njegovo posestvo na Selu je vredno povprečno kakih 35.000 K ali več ali manj prepuščamo javnosti.

Na tem posestvu je vknjiženih 59.411 K dolga.

Vzemimo drugo njegovo posestvo pod Golovcem tam je prodal eno hišo njemu je ostala še ena enonadstropna hiša ki je pa z njivo vred obremenjena z 32.000 K dolga. Potem je skupaj 91.411 K dolga.

Od tega dolga mora plačevati 6% obresti letno t. j. K 5484.66. To je samo dolg na posestvu, ki je vknjižen. Največ so prizadete Ljudska posojilnica in Sentpeterska. Ljudska sama ima približno 40.000 K vknjiženega.

Preidemo sedaj k takemu dolgu, ki ni vknjižen in kakor se splošno govori, ima on tudi tacega dolga precej veliko. Govori se celo, da je na Posavju dolžan kmetom za zelje že več kakor pet let. — Govori se tudi, da ga Kmetska posojilnica terjaja za svoto 11.000 K, ker ne more obresti plačevati.

Osební kredit dobi le v Sentpeterski in Ljudski posojilnici, drugi zavodi mu ga pa sploh ne dajo.

Osebnega kredita ima povprečno od 10.000 do 20.000 K. Torej skupaj nad 100.000 K.

Koliko je pa vredno njegovo premoženje? Ako cenimo njegovo vrednost na 70.000 K, je ta cena v sedanjih razmerah veliko previsoka. Marsikateri upnik se boče pač še britko jokati, ako se ne boče v pravem času pobrigal za svoje kronce.

Tukaj se vidi, kakšen gospodar je Oražem. Moščanska občina je danes njegova molzna krava in ako zapravi ves občinski denar v svojo korist, se ga pač ne more prijeti, ker je več dolžan, kakor pa je vredno njegovo premoženje.

Ko je zasedel županski stolec, je takoj zahteval višjo plačo od 200 K na 600 in odborniki so to enoglasno potrdili (ker je šlo za korist občine). Ko je bil v Mostah rajni Marenčič za župana, delal je brez vsega drugega osobja popolnoma sam, imel je letne

Albanski kongres.

Minil na Balkanu še bojni ni ples — začel se je v Trstu — albanski kongres.

Zabave nam v Avstriji manjka zares, zato so nam dali — albanski kongres.

Voz v blatu zavožen tiči do koles, zato naj ga reši, — albanski kongres.

V Evropi nastala, znaj nova bo zmes, vsem glavo bo zmešal — albanski kongres.

Kdor išče ugodnih in pametnih zvez — ta vpraša naj v Trstu — albanski kongres.

Dežele delijo se tam vse po čez — Evropo delil bo — albanski kongres

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

Ustanovljena leta 1881.

v Ljubljani

Ustanovljena leta 1881.

: obrestuje hranilne : **4³/₄ 0** : brez odbitka rentnega :
: vloge po čistih : **4³/₄ 0** : davka. :

Rezervni zaklad znaša nad 800.000 kron.

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

Manfred je razumel vitezov namen in mu je stisnil molče roko.

Takrat pa se je vrnil Kokarder. »Ali nisi preveč utrujen, da bi se vrnil že nocoj?« ga je prašal Manfred.

»Smrt božja, ves polomljen sem! Toda moral bi biti res mrtev in pokopan, da ne bi bil jutri zjutraj v Parizu... Če bi bili videli Lantnéjev obraz, kakor sem ga videl jaz davi!«

»Odpraviva se!« je dejal Manfred s hripavim glasom.

Z vso naglico je objel svoja prijatelja ter planil ven, za njim pa Kokarder.

Trenotek nato so slišali Ragastan, Tribulet in Spadakapa besni galop dveh konj.

»Idimo, je dejal zdaj tudi Tribulet.

Napotili so se proti grajskemu parku.

Manfred in Kokarder sta galopirala v štrici po Melunski cesti.

Cesta, ki si je ne smemo predstavljati takšne, kakršne so današnje državne ceste — gladke, lepo posute in ugodne za nagel dir — je bila tesna, razorana, polna kolovozov in tu pa tam celo zaprta s kakim podrtim drevesom.

Manfred in Kokarder kot dobra jezdeca sta popustila konjema vajeti, držč ju le toliko, da sta ju mogla vzdigniti, kadar sta naletela na kako zapreko.

Noč je bila res temna. Morala sta se povsem zaupati bistremu vidu in zlasti instinktu svojih konj.

Kokarder je prežal z očmi in držal roko vedno pripravljeno ter govoril med dirom.

»Kako si nas našel?« je bil vprašal Manfred.

»Bila je prav nenadejana sreča. Reči moram, da nisem več vedel, kje se me glava drži, ko sem prišel v Fonteblo; tako me je bila zdelala ta obupna dirka. Ustavim se torej pri prvi hiši ter pogledam okrog sebe.

Nikogar. Potrkam na vrata neke kmetske bajte in vprašam, kakor mi je bil nasvetoval Lantné, ali vedo, če je tukaj neki gospod, ki se imenuje vitez De Ragastan, in kje stane. Odgovore mi, da naj se obrnem v grad, in mi zapro vrata pred nosom. Zdi se, da so se me bali...

Ostal sem tam, ves neumen, in se nisem vedel kam obrniti; zdajci pa stopi iz sosednje hiše ženska...

»Ženska?«

»Oblečena kakor dekla... Lepa ženska je bila, kolikor sem mogel videti.«

»Slišala sem, da iščete gospoda De Ragastana,« mi pravi.

»Kdo ste, gospa?« jo vprašam táz. »Nisem ni namreč zaupal, kajti

sila čuden pogled je imela, babnica.«

Ona pa skomizgne z ramami in mi pravi:

»Vi iščete gospoda De Ragastana, da ali ne?«

»Da,« ji pravim, »in še mudi se mi.«

»Torej,« de ona, »pojdite v ulico Fago, tam blizu pri gradu, in se ustavite v gostilni pri Velikem cesarju Karlu.«

Nato je izginila, je zaključil Kokarder, »jaz pa sem izpodbodel konja in ga prisilil k poslednjemu naporu.«

Manfred se je takoj spomnil Magdalene Feronove.

Katera druga razen Magdalene bi se bila mogla zanimati za viteza De Ragastan, ki ga ni poznala živa duša v Fontebloju?

»Ta žena je torej naš dobri angelj?« je dejal sam pri sebi.

Med tem pa se je nadaljeval v noči njiju besni dir; zdaj pa sta konja poskočila ter se zagnala preko jarka ali drugačne zapreke, še preden sta jo jezdeca dobro opazila.

Kakor dve prikazni sta dreyila skozi Melun.

Zunaj mesta sta se ustavila in si privoščila piclo uro počitka; brez tega odmora bi konja ne bila prišla v Pariz.

Dala sta vsakemu polno merico ovsa; Kokarder pa je porabil počitek v to, da je iz vlekel režen govedine, stisnjene med dva kosa kruha.

Manfred se je pokrepčal samo

s požirkom žganjice.

Jezdeca sta se povzpela spet na sedlo in odjahala s prejšnjo naglico dalje.

Ob dveh zjutraj sta bila pred pariškimi vrati.

»Kak norec sem bil!« je zagodrnjal Manfred. »Vrata so zaprta — jaz pa nisem mislil na to!«

»Vrata se odpro šele ob petih,« je dejal Kokarder, »ono pa je določeno še le na sedmo uro...«

Manfred je teptal nervozno okrog svojega konja, ki je stal s puhtečimi nosnicami in trdimi nogami kakor da je otrpnil od napa tako, da ne more napraviti niti koraka več.

Zdajci pa se je odločil.

»Pojdi z mano,« je rekel Kokarderju.

Šel je in potrkal na mala vrata, ki so se odpirala poleg velikih.

Čez par trenutkov je prišel vojak in odprl.

»Prijatelj,« mu je dejal Manfred »nekaj imam sporočiti vašemu seržantu.«

»Stopite noter,« je dejal vojak. Prekorčili so nizke, obokan prostor ter stopili v drugo, mnogo večjo dvorano, ki je bila še le prava stražnica.

Manfred je takoj zagledal vrata, ki so se odpirala na ulico, ter pomignil Kokarderju.

Kokarder se je nesumljivo približal vratom.

»Tu je seržant,« je rekel vojak.

»Česa želite od mene?« je prašal poveljnik straže.

»Povedati vam, da moram priti za vsako ceno takoj v mesto,« je rekel Manfred, škleč po strani, kaj dela Kokarder.

»Ob tej uri ne pride nihče noter,« je zagodrnjal seržant. »Stražnik, spremiti moža ven.«

»Napreji!« je kriknil ta hip Kokarder, odprl vrata na stežaj in planil na ulico.

Seržant, videč, da je ukanjen, je hotel zapreti Manfredu pot; toda mladi mož ga je udaril s pestjo, da je zletel tri korake proč od njega, ter planil za tovarišem.

Hip nato je slišal par strelav iz arkebuz, ki so jih izpalili vojaki na slepo, da si olajšajo vest.

Uro pozneje sta bila Manfred in Kokarder v Dvoru Čudežev.

»Ura je tri,« je dejal Kokarder »Jaz pojdem spat do šestih. Drugače bi bil čisto za nič.«

»Zbudim te, lezi brez skrbi.« To reki se je napotil proti Lantnéjevemu stanovanju, ki je služil zdaj v zavetišče Juliji in Aveti, ženi in hčerki Stefana Doleta.

Lantné je vzkliknil veselja, ko je zagledal prijatelja; skočil mu je nasproti in ga objel. S počedom mu je pokazal nesrečni ženski, ki sta tiho plakali v kotu.

»Torej so se vendarle predzgnili, obsoditi ga!« je dejal Manfred.

»Vse še ni izgubljeno!« je vzkliknil Lantné. »Rešili ga bomo!«

plače K 400, bil je bolehen, toda delal je, ker je delal v korist svojih občanov.

Kaj pa sedaj? Osojbe občine stane letno nič manj kakor 4260 K.

Za svetloke se je sklenilo 600 K za 25 svetilk, ki pa gorijo tako, da bi kmalu ne videl pod svetilko tobaka prižgati.

In za tega Oražma so se pehali celo glavarji kranjske dežele z mastnimi obljubami (samo da so ga spravili h koritu).

Oražem potrebuje denar in zato je hotel zidati šolo v svoji režiiji, pri tem bi se pa Oražem precej opomogel, ampak to samo na škodo davkoplačevalcev.

Ako se Oražmu ne smili delati dolgove na svoje lastno posestvo, velikomaj se mu smili delati dolgove občini, ki bi jih ne mogli nikdar izplačati še njegovim potomci.

Ali moramo res imeti najbolj be-raško občino na Kranjskem?

Zakaj imamo vendar odbor?

Ali ni dolžnost odbora, da zastopa koristi občanov? Zakaj ste molčali na sklep c. kr. okrajnega šolskega sveta? Ali ste tako bedasti, da ne razumete, kaj je tam pisano?

Na vse to pričakujemo točnega in jasnega odgovora. Ako tega ne storite potem se vidi, da ne zastopate naših koristi, ampak koristi samih sebe.

Klerikalci so spravili Oražma k dobremu koritu in to le vsled tega, da jim dela propagando v Mostah. Toda vse to Oražma ne bo rešilo njegovega obupnega položaja, njegova slava bo morebiti še veliko prej minila, kakor to sam pričakuje in takrat bo občina Moste rešena precej težke more.

Vojna.

— 1. marca.

Današnje (oz. sinočne) brzojavke so prinesle vesti o mirovnih pogajanjih med Balkansko Zvezo in Turčijo. Sporazum še ni dosežen, ker Turki ne privolijo v drugo mejo kot v ono od bolgarske-turške meje ob Črnem morju preko traškega Trnova mimo Bunar-Hisar in Lile Burgas, in odtukaj v ravni črti na Enos. Bolgari pa ne odnehaajo od svoje zahteve, da mora iti meja od Midije do Rodosta. Nekateri upajo na kompromis, toda stališča glede kompromisa niso znana ne od ene in ne od druge strani.

V zadnjih par dneh se je z veliko trdovratnostjo vzdrževala vest, da je Rusija že privolila v Avstrijsko zahtevo, po kateri naj Skader pripade Albaniji. Belgrajska »Politika« pa prinaša iz Petrograda vest, da se Rusija glede Skadra še ni izrekla, temveč, da se to zgodi šele, ko bo sklenjen mir med Balkanskimi zavezniki in med Turčijo.

Veleposlaniška konferenca v Londonu se z vprašanjem miru ni pečala, temveč se je postavila na stališče, da bo obravnavala to vprašanje šele, ko pride do odločilnih potez na galipolskem bojišču. Od tod nima nobenih poročil, razven vesti, da se Turki na polotoku pripravljajo na ofenzivo, za katero se pa kar nikakor ne morejo odločiti.

Evropejski položaj v splošnem ni slabši kot je bil v poslednjih dneh, razven, da ne obeta bolgarsko-rumunski spor ničesar dobrega. Kakor znano se je Bolgarija podvrгла brezpogojno razsodbi velesil. Ker Rumunija tega ni sama od sebe storila, so se velesile obrnile na Rumunijo najprej z nasvetom, da naj pristane na isto stališče kot Bolgarija! Rumunska vlada je odgovorila negativno, da ne pristane. Čujejo se vesti, da se velesile še enkrat obrnejo z dotičnim predlogom na Rumunijo — v nasprotnem slučaju, da odvežejo tudi Bolgarijo njenega stališča. Iz tega pa ne bo sledilo ravno ničesar dobrega ker na eni kot na drugi strani se bo stalo trdovratno na svojem stališču. Le ona okoliščina ni mogla prinese dovolj pomirjenja v ta spor, mir med Zavezniki in Turčijo namreč.

Slovenska zemlja.

Iz Kamnika.

Odkar imamo klerikalni obč. odbor, napreduje naše mestce tako rapidno, da si človek komaj zapomni vse nove odredbe. Gradi se že desetletja nameravana električna razsvetljava, lepa je ampak kako se bo plačevalo, to seveda pa bomo potem govorili. Kakor se sliši od nekih strani, je silno draga, saj za privatne hiše. Dovolil se je pa ta prebršani klerikalni obč. odbor še, en drag špas, namreč nastavlja si je svojega tržnega nadzornika seveda moža iz svoje srede kateri je pa za svojo službo malo preveč vnet in je iz samo svoje koristi si zadnjič na trž. dan dovolil neko kupovalko, ki si je predzrnila neko jabolko, ki je bilo njemu všeč, ma-

lo potipati kar po roki okrcati. Misli si je menda, kaj je treba tebi tako lepih jabolk, za tebe je dobro korenje, repa, krompir, kvečjemu kake suhe hruške, — kaj boste berači, jaz sem velik gospod »s plača«, saj me vendar vidite, kako se oprčen držim, k meni hodijo še gospod dekan in koplani. Ker pa je imenovana kupovalka precej resolutna in si je mislila, da za pošten denar kupi, kar si hoče, zavrnila se je po koncu in prisilila gospodu novo pečenemu občinskemu nastavljenju, par gorkih okolu ušes. Kako se je stvar končala, ne vem, smejal sem se in iz srca privoščil, temu prevzetnemu vsiljivcu, ta mali poduk, da bo vedel da so drugi tudi še ljudje v Kamniku, ne pa sam on.

Tudi eden, ki se je zraven smejal.

Iz Ptuja.

V četrtkovni številki »Dneva« nam slika dopisnik iz Ptuja posledice, ki jih ima brezumno žganje pitje zlasti v ptujski okolici: beda, nazadovanje v narodnem oziru in moralna propadlost, posurovelost. Na nekaj pa je pozabil člankar: ni nam povedal, kaj moramo storiti, da pridemo v okoli tem groznim razmeram, kako odpomo moremo jim. Najprej opomnim, da je glavarstvo na Krškem odredilo, da se ne sme točiti žganje od sobote ob 5. uri popoldne do poldne v nedeljo. Mislim, da bi isto lahko storilo tudi ptujsko okrajno glavarstvo. S tem pa še ne bi storili vsega. Tudi sami bi morali začeti s intenzivnim delom. (Do zdaj se je storilo prav malo, da ne rečem — nič!) Vsi, ki nam je kaj ležeče na tem, da naš narod ne propade, bi morali skupno v boj proti demonu alkoholu, vsi brez razlike strank in stanov: učitelji, duhovniki in dijaki, V Ptuj imamo »Sokola«; mislim, da je to društvo kot prvo poklicano, začeti boj proti alkoholu — recte šnopsu. — Prirejal naj bi se izleti v okolico, da vzbudimo smisel za sokolsko idejo, zlasti za telovadbo na kmetih. V Ptuj imamo dalje sedež akad. ferialno društvo »Bodočnost«. To društvo bi lahko začelo organizirati protialkoholno gibanje v ptujski okolici: predavanja o škodljivosti alkohola (žganje pitja), ustanavljanje knjižnice po krajih, kjer se pije preveč žganja, izdelovati statistike o posledicah žganja in jih objavljati v časopisih in jih razstavljanje v manjšinskih razstavah, kar smo pogrešali pri lanskim manjšinski razstavi »Prosvetle«. Širiti bi morali protialkoholne liste in knjige te vsebine. Žalibog jih imamo Slovenci prav malo! Tukaj torej čaka društvo »Bodočnost« hvaležna naloga. Ptujski podružnici Ciril Metodove družbe pa bi pomagali akademikom pri tem delu.

Na ta način bi polagoma povzdignili duševni nivo našega ljudstva, dobilo bi smisel za izobrazbo in pustilo polagoma nesrečno žganje. Blagostanje bi se širilo, z blagostanjem narodnost in — naprednost. Na delo tedaj!

Iz Sv. Križa pri Trstu.

V nekem ljubljanskem dnevniku, se širokousti nekdo pripoveduje svetlo razne nesramnosti, ki morejo imeti svoj izvor le v duši kakega oznanjevalca bratstva, svobode in enakosti... Ta naduti razgrajatelj napada, sramoti in blati križke narodnjake, hujska vedno svoje pristaše proti njim, in če se ti izkažejo s kakim izrednim dejanjem, namreč, da koga napadejo, pobijejo ali porežejo, hiti poročati ta človek v javnost o tolovajstvu, falotstvu in barabstvu — narodnjakov. Taki so vam ti rudeči resnicoljubi! To delajo najbrže iz hvalečnosti, ker so nabrali pri narodnjakih lepo svoto 150 K za one njih družine, katerih očete so bili pokoljeni pod orožje. Vedo naj, da to ne ostane pozabljeno. — Piznavamo sicer, da se človek v borbi za obstanek poprime vseh mogočih sredstev, le da bi se rešil, in to posebno tedaj če mu je voda že v grlu, ali to pa vendar ne gre, da bi ves znal, v katerega je zakopan od pet pa do vrha glave, stresel na druge, samo da bi se mogel pokazati v zadnjih dneh življenja čistega in nedolžnega. Zato se pa tudi ne bomo pričakali s takimi ljudmi, naj le blebetojo, kar hočejo, resnica ostane le resnica, in ta je, da se socijalizem v Sv. Križu slabo godi.

Iz Tomaja na Goriškem.

23. in 24. februarja sta bila dneva posvečena tečaju, ki ga je le tu pri nas priredila goriška in ljubljanska socijalno-politiška zveza. Bobnanje zakonitih lističev in gromenje raz lece po cerkvah naše župnije je zvalilo v naše prijazno selo dokaj občinstva, ne toliko iz ukaželnosti kolikor iz radovednosti, zakaj naše ljudstvo dobro pozna namene političkih zdražbarjev. Prvi je prišel na vrsto dr. Krek in govoril nad dve uri o liberalizmu in socijalizmu, v božjem domu pa o ženski volilni pravici. Jedro prvega predavanja je bilo: Kapital in denar, ki ga po mnenju g. dr. Kreka Kraševci ne smejo imeti, kajti v bogastvu ni sreče in zadovoljnosti. Brez

komentarja! — V govoru o socializmu se je dotaknil kartela — to je bilo poučljivo — in je kazal na združevanje z Bogom. Sploh je g. Krek simpatična prikazen in so to potrdile tudi osebe, ki so prišle iz našega hrama božjega in so do zadnjega kotička napolnile vse prostore v dvorani vinarskega društva, kjer se je vršila ta politička agitacija za prihodnje volitve in dež. zbor, ki se nam v kratkem obetajo. Novostrujar dr. Breclj iz Gorice je pametno govoril o zdravju — saj pa zdravnik tudi drugače ne more, le ko je odsvetoval piti alkoholne pijače, je naletel na malnkontente. Znanemu Francu ni kar moglo v glavo, da li je res dobro živeti brez vina, zato je iz njegovih ust odmeval odpor: »Mi, ki za trte kopamo, si ga že smemo kak glažek privoščiti«. Manj srečen je bil g. Premrou. On je zastopal obolelega drž. poslanca g. Fona in ni čuda, če proti koncu ni držalo. Omenivši, da se poslanci trudijo, kako bi država poplačala kmetu dolge, se g. V. Sirca iz Godenja ni mogel več krotiti; prišedši na govorniško tribuno je pripomnil, »da bodo kmetički dolgovni plačani, ko jih kmetje sami plačajo«. To odkritosrčno izjavo je dvorana sprejela s frenetičnim aplavzom, na kar so si gg. govorniki naglo oblekli suknje, ovili vrat s kožuhom in jo urnih korakov odkurili v razžaljenim tomajskim kaplanom vred. Bajle jim bo še dolgo šumelo v ušesih ta upornost kraškega kmeta, ki se ne da voditi za nos na tak način! V ponedeljek je agital g. Kremžar za organizacijo. Nič novega nismo slišali in je pičlemu številu udeležencev in udeleženk vzbudil v spomin program klerikalne stranke goriške, na katero pa pri nas razen par stebrov katoliške cerkve nihče ne presegel. Kot zadnje poslanje božje se je predstavil g. Kalan iz Ljubljane in apeliral na stariše, da naj dovolijo svojim hčeram vstop v Marijino družbo, sinovom pa je priporočal ustanovitev Marijinih orlov. Tako se je to končalo brez hudih posledic.

Dnevni pregled.

Klerikalci in pravaši. Te dni se je čitalo po Dalmaciji pisno škofa Pappafava iz Šibenika. Klerikalni listi imenujejo to pismo — dogodek. Zakaj? Zato, ker se je zdaj prvič v Dalmaciji proglasilo, da se ne sme vera ločiti od politike in da je šele z vero politika poštena. Na Hrvaškem so klerikalci dolgo skrivali rožice. Skrivali so se pod stranko prava. Razmere na Hrvaškem so bile za pravaško politiko ugodne — Cuvaj etc. je vplival na to, da se je marsikaj potrpelo. To priliko so porabili tudi naši klerikalci in so začeli svoje zveze s pravaši. Ali je šlo tu za jugoslovansko stranko. Ne! Šlo je za avstrijsko katoliško recte klerikalno stranko na jugu. Ako bo to enkrat jasno, je naravno, da poštemu Hrvat ne bo več mesta v stranki prava — ampak da bodo šli Hrvati svojo pot — klerikalci svojo pot. Predno pride do shoda v Ljubljani — bo menda popolnoma jasno. Pravaši s klerikalno primesjo bodo sami sebi podpisali — propad. Narodno idejo ni mogoče dvigati tam, kjer moramo delati politiko po načelih Mahničar. Jegliča in Pappafave.

Aretirani poštni sel ali poštne razmere v Spodnji Hrušici pri Ljubljani. Znameniti poštni urad v Spod. Hrušici z njegovim poštajem Korbarjem pozna vsled škandaloznih tamkajšnjih uradnih razmer že ves slovenski svet. Dočim nima poštno ravnanstvo v Trstu moči, da bi ustreglo mnogobrojnim pritožbam in uredilo hrušiške poštne razmere, se zatekajo ljudje k državnemu pravdnstvu, da dobe svoj denar, ki bi jim ga morala izplačati hrušiška pošta. To kaže sledeči slučaj: Zadnja leta je služil pri poštnem uradu v Hrušici za poštne slugo France Dečman. V Hrušici je sistemizirano dvoje mest poštne slug, Korbar pa je imel le enega. Če mu je denar za drugega podelilo poštno ravnanstvo kot osebno nagrado za zaniško opravljane službe, to je drugo vprašanje, ki se mora med Korbarjem in pošt-nim ravnanstvom prejasljej razjasniti na način, da bodo davkoplačevalci zadovoljni. Ker pa je imel Korbar le enega psimonošo, je oddajal pošto čisto samovoljno, zaradi česar se ljudje že leta in leta brez-uspešno pritožujejo. Za svojega grešnega kozla je imel imenovanega Dečmana. Ta revež je dobival mesečne plače 20—30 K, spal je v hlevu in je bil poleg pismonoše še Korbarjev hlapec za živino in poljska dela. Za nagrado je dobil včasih batinje. Zato ni čudno, da se je Korbarjem večkrat skregal in odšel v svoje hribe k Javorju. A vrnil se je, včasih sam od sebe, včasih pa na Korbarjevo sladka vabila. Tako se je ljubezen med tema dvema večkrat prenehala, pa zopet obnovila.

To je tralajalo do letošnjega novega leta, ko je sklenil naš France, da zapusti Korbarjevo hišo za vedno. Tako je sklenil in storil. Pa France je obračal, Korbar je obrnil. Prišlo je Korbarjevo drobno pismo, da se naj oglasi France pri njem, a Francetovo srce je bilo trdo: do Kallška na Fužinah je prišel, h Korbarju pa ni koračil. A Korbar ni obupal, Vzel je zopet pero v svojo desno roko in vabil Franceta, da naj pride, češ, da bodeta že naredila zaradi tistih 200 K. In France se je dal omehčati; posebno ko se mu je obetala imenitna služba poštne hlapca na glavni pošti v Ljubljani. Zelja po tej ga je spejala zopet v dolino. In tako je sredi februarja pri Korbarju najprej gnoj kidal, potem mu je podiral smreke na svetu Markotovega Tineta, nato si je pa posadil še kapo poštne sluga na glavo, šel v Ljubljano po pošto in jo raznašal po Štepanji vasi. Zraven je oddal 10 K za zdravniško preiskavo, da bi napredoval do poštne hlapca na glavni pošti v Ljubljani. Pa do te časti ni prišel, ker so ga odpeljali v terek zjutraj orožniki v Ljubljano. »Slovenec« piše (ali iz Korbarjevega vira?), da je ponare-dil na poštni nakaznici, glaseči se na 200 K in namenjeni Mariji Vrščaj v Česnjicah, podpis in obdržal denar zase. To lani meseca novembra. Drugič, pravi »Slovenec«, je Dečman letos koncem januarja vrgel cel sveženj pisem in drugih poštne pošiljatev pri Zagradišču za neki grm. Mi pa konstatiramo sledeče: Koncem januarja ni bilo Dečmana v službi pri Korbarju, torej ni mogel za-gnati stran pisem. Glede 200 K Marije Vrščaj pa zadeva Korbarja vsaj toliko krivda, da ni naznanil Dečmana takoj novembra sodnji, ampak ga je še obdržal pri sebi in ga celo sredi februarja zopet porabljal za poštne slugo. Zahtevamo od c. kr. poštnega ravnanstva v Trstu točnega pojasnila, kako je to mogoče, da opravlja pod Korbarjevim nadzorstvom poštno službo pismonoša, ki je ponarenil na nakaznici podpis. Če je pa bil Korbar o njegovi nedolžnosti prepričan, naj gre k sodnji in reši tam Dečmana! C. kr. državnemu pravdnstvu pa svetujemo, naj preišče sledeče slučaje, da si napravi jasno sliko, kako je prišel Dečman do dejanja, katerega ga dolže: Lampič iz Štepanje vasi in Šems iz Zg. Hrušice sta dobila na isti način svoj denar kakor Vrščaj, le brez pomoči sodnije. Ivana Dimnik je imela zaradi svojega denarja s hrušiškim poštnim uradom sit-nosti, a povemo naprej, da ni imel Dečman zraven nič opraviti. Žagar z Zagarskega vrha pripoveduje sledeče: Pričakoval je nekaj tednov svojih 120 K od deželnega odbora. Ker jih le ni bilo, je šel sam v Ljubljano k dež. odboru, kjer so ga debelo gledali, da še ni dobil denarja. Napisali so mu listek do poštarja Korbarja. Ko je prišel Žagar h Korbarju in ga vprašal, če je prišel kak denar zanj, je rekel Korbar, da ne. Ko pa mu je pokazal Žagar listek dež. odbora, se je kmalu spomnil na denar. Izplačal mu ga je pa šele čez par dni, češ, da nima ravno denarja. Listek dež. odbora mu je pa vzel, češ, da mu lahko zaupa. Kako je bilo s tem denarjem? Žagar ni pod-pisal nobene nakaznice ali kaj podobnega. Kdo je torej podpisal? Kdo je podpisal v slučaju Lampič itd.? Državno pravdnstvo prosimo, da izpolni svojo dolžnost in preišče našte slučaje natanko, ker se tičejo posredno Dečmanove zadeve. Pošt-no ravnanstvo v Trstu pa prosimo, naj nam spravi v kraj poštarja, s katerim imamo same sitnosti. Če ga že drugam ne more poslati, naj ga pošlje na razstavo! O stvari bomo še poročali. Morda dozorji za zbornico.

Javno vprašanje na župana Belca v St. Vidu kot načelniku okrajnega cestnega odbora ljubljanske okolice. Cesta iz Ljubljane proti Sostrem, kateri načeljuje Korbar iz Hrušice, je v zelo slabem stanju. Posujejo jo prav malo, pa še ta kamen raztrosijo šele čez mesece. Zato vprašamo, ali je cestar nastavljen za ceto ali zato, da seka drva pri Korbarju in tako zanemari ceto? Dalje vprašamo, ali plačujemo mi zato davek za ceto, da naročuje Korbar gramoz v Ljubljani, ko bi ga dali mi ceneje? Res je, da smo si s Korbarjem navskriž, a kje je razsoden človek, ki bi bil z njim prijatelj? Pa nasprotstvo gori ali doli, mi hočemo pravic in ne samo praznih obljub ob času volitev. To si naj zapomni tudi Susteršič, ki drži Korbarja. Korbarjevo prijateljstvo mu bo še neprijetno!

»Preporod« píše sledeče: Nekaj primere. 1. V Dalmaciji so zaprli dva župana in razpustili dva mestna občinska sveta, ker sta izrazila svoje simpatije vojskujočim se bratom, in narod je na cesti zanje burno demonstiral. 2. Narodni zastopniki so v Bosni javno pokazali, da čustvujejo z

brati in narod je zbral za vojskujoče se brate do 1.000.000 kron. 3. V Zagrebu je narod v gledališču tako hrupno izrazil svoja čustva balkanskim junakom, da se je policija resno bala hujšega. — Pri nas pa: 1. Narodno-napredni občinski svet slovenskega mesta Ljubljane, torej narodni zastopniki, so slovesno izrazili Avstriji svojo lojalnost tako korenito, da se bili celo vladni krogi presenečeni in so se iz njih norčevali: »Laibach benimmt sich hyperlojal!«. 2. Ko jih je »Preporod« nekoliko dregnil zaradi njihove lojalnosti, so se oglasili v »Narodu« v svojem in vladnem imenu res tako hyperlojalno, da je bilo ostudno. 3. Oficielni pripadniki-dijaki narodno-napredne stranke so povabili na svoj jubilejni ples ves ljubljanski vladni uradniški in vojaški aparat. O, bogovi, kako ste jih udarili z zaslepenostjo!!

Ustanovniki Socialne Matice. Socialni Matici so pristopili tekom meseca januarja t. l. kot ustanovniki sledeče gg.: Dr. F. Ilesič, predsednik »Slov. Matice« v Ljubljani, Michael Vošnjak v Gorici, dr. Karel Slanc, odvetnik, Novo mesto, dr. Ivo Subelj, sekcijski svetnik, Dunaj, dr. Pavel Turner, Maribor, Tomo Sorli, notar, Podgrad, dr. Š. Sagadin, Ptuj.

Brzjavni promet s Turčijo. Privatni brzjavi za evropsko in azijsko Turčijo se sprejemajo edino na riziko pošiljalca. V brzjavah se v Turčiji ne sme rabiti tajni šifrovani ali dogovorjeni jezik. Privatni brzjavi morejo biti samo v nemškem, francoskem, angleškem ali turškem jeziku.

Na albanski kongres v Trstu, ki se je pričel danes, so se peljali včeraj skozi Ljubljano ti-le albanski odposlanci: Paskalo Mužani iz Skadra, Filip Matovič iz Prizrena, Jalaga Beriša iz Djakovice in Ibrahim age Kabaši iz Prizrena.

Na srbsko bojišče se je odpeljal naš rojak g. dr. Brunon Weixl iz Maribora, ki je bil pravkar dovršil medicinske študije na češki univerzi v Pragi. Želimo mu, da se po končani vojski zdrav in čil vrne v Maribor!

Drobiz iz Stajerske. Iz Gomil-skega pri Celju so prijeli orožniki oskrbnika graščine Strausseneg, ter ga odali okrožni sodnji v Celju. Oskrbnik — Achtig — je na sumu, da je umoril lansko leto neko uslužbenko graščine, po imenu Marija Ribič, ki je bila v blagoslovljenem stanju. Mrtvo so jo takrat potegnili iz vode, vendar je nastala med ljudstvom govorica, da je bila smrt vzrok nasilnosti. Drž. pravdnstvo pa je moralo izpustiti Achtiga, ker ni bilo zadostnih dokazov, sedaj pa se je posrečilo orožnikom v Braslovčah, zbrati toli obtežilnih razlogov, da so ga zopet zaprli. Stvar vzbuja splošno senzacijo. — V Ljubnem je zblaznel poduradnik c. kr. drž. železnice, Jos. Schnabel, to je v jednem mesecu že šteti slučaj blaznosti v tem mestu. — Istotam se je vnelo suho grmovje in listje v gozdu na gori Kalvariji. Tudi gozd je bil v veliki nevarnosti, a se je požarni brambi posrečilo, požar udušiti. — V Mariboru so napadli radi nekega malega prepira mesetariji Schwarz, Duh in mesarski pomočnik Kirbiš oskrbnika Zaveršnika, Pobili so ga na tla, ter ga pretepali toliko časa, da je prihitel na pomoč neki pekar, kateremu se je končno posrečilo, ugnati napadalce. Zaveršnik je dobil več težkih poškodb.

Masčevanje ranjenega. Te dni sta se začela pripraviti posestnikova sinova Fran Jenko in Ivan Urbanija iz Dolenjih Domžal zaradi nekega peresa na klobuku. Med preprirom sta si skočila v lase in sta se začela ruvati in pretepati. Pri tem je dobil Jenko več znatnih prask na obrazu in sklenil je, da se masčuje. Okrog polnoči je šel oborožen z nekim drog v hlev, kjer je imel Urbanija svoje ležišče. Ko je stopil Jenko v hlev, je napadel Urbanija s kolom in ga je tako pretepel, da je Urbanija zadobil več telesnih poškodb.

Nasilen postopač. Dne 19. februarja t. l. na večer je prijel neki orožnik na cesti pri Koroški Beli 66letnega kovača Andreja Aljančiča, ki se je potepal okrog brez dela. Orožnik je hotel Aljančiča aretirati, toda ta se mu je postavil po robu, ozmerjal je stražnika in je tako divjal, da mu je moral orožnik s pomočjo dveh pasantov dati verigo na roke. Ko je bil Aljančič vklejen, je zopet poskušal, da bi verigo pretrgal. Ker pa ni bil sin Martina Krpana in se veriga na noben način ni dala pretrgati, se je Aljančič večkrat vstavil na poti vrgel se je na tla, in ni hotel iti naprej. Slednjič se je vendar z velikim trdom posrečilo spraviti nasilnega postopača v kralj, kamor spada.

Aretacija ravnatelja rafinerij. Bivši ravnatelj rafinerij za olje, Gottfried, iz Lvova, ki je prejšnji teden imel za 900.000 K pasive, katere ni

Novo došla v kavarni „Central“

od 9 ure naprej. — Vstopnina prosta.

Kavarna je celo noč odprta.

Za mnogobrojni obisk vljudno prosi

Stefan Miholič.

V Tivoli!

Ako se hočeš dobro zabavati, pojd v restavracijo „Tivoli“; tam je izvrstna češka kuhinja, dobiti je tudi vedno sveže pivo in razna pristna vina po zmernih cenah.

Velika dvorana Hotelske sobe

Je vedno brezplačno na razpolago za veseličarje, shode, predavanja itd. po jako nizki ceni vedno na razpolago.

Alex. Heger.

mogel pokriti, je bil te dni aretirani radi poneyerjenja.

Smrtna nesreča. Znani arhitekt, komercialni svetnik Grenz je te dni na poti med Manokovim in Ingolstadtom padel med vožnjo z vlakom, ki ga je povozil in usmrtil.

RAZNE ZANIMIVOSTI.

Sleparije in pustolovščine »Jeruzalemskega patrijarha«. Te dni so prišli v Parizu znamenitega sleparja in pustolovca, nekega fratra, ki se je izdal za »jeruzalemskega patrijarha«. Ta frater se piše: Nerriot-Beeroust. — Ko so na francoskem razpustili samostane in razne kongregacije, je ta frater odšel v Pireneje in se je tam sešel z neko bivšo nuno; dogovorila sta se, da odpreda trgovino za svete stvari v Lurdu. V Toulouseu je hotel zbrati razne bivše menihe, da bi začeli nekako stvar, ki bi nesla denar. Pred 4 leti pa je naenkrat izginil — in vrnil se je iz Rusije in sicer oženjen z neko nuno in z naslovom: Jeruzalemski Kaldejski patrijarh. — Kot »jeruzalemski patrijarh« je imel denarja dovolj, in je šel v Nizzu, kjer se je gibal v boljši družbi. Seznanil se je tudi z milijonarjem družino Bertin. Ti so imeli 16letno hčer, ki je imela dobiti vse premoženje 10 milijonov kron. Stari milijonar je bil pobožen in je seveda »jeruzalemskega patrijarha« visoko čislal. Za svoje »verske« namene je spravil »patrijarha« od milijonarja mnogo denarja. — Počasi je postal tudi vzgojitelj milijonarjeve hčere. »Patrijarh« se je znal tako uveljaviti, da je družina storila vse, kar je hotel. V tem pa je gospa Bertinova umrla — in stari vdovec je bil zelo žalosten. Dal se je pregovoriti in je šel svojo žalost tolažiti v Tunis — na nasvet »patrijarha«. Tam pa je g. Bertin nenadoma umrl. Hčerka je ostala sama v rokah svojega vzgojitelja »patrijarha«. Ta je začel samolastno prodajati njene palače v Parizu, in je sploh gospodaril z njenim premoženjem. Dve vili — eno v Normandiji, drugo pri Cannesu je obdržal »patrijarh« zase. Denar je nalagal v bankah. Znal je za svoje špekulacije dobiti dovoljenje mlade milijonarke. — Toda počasi je delica spoznala, da se nahaja v rokah sleparja. »Patrijarh« se je bal, da pridje njegove sleparije na dan, zato je spravil deklico v neko vilo blizu Pariza, kjer jo je strogo čuval. Deklica je med tem postala polnoletna. Pred dvema meseci je pobegnila v Cannes in je tam našla mladega moža, kateremu je vse zaupala. Ta je takoj vse naznanil sodniji. »Patrijarh« je med tem s svojo ženo razkošno živel v Parizu. Te dni ga je policija prišla in zaprla. Kmalu na to je nekdo na sodnijo prinesel 100.000 frankov, ki mu jih je dal »patrijarh« spraviti. Sluti se, da je frater-slepar sam zastupil milijonarja, da je na ta način prišel do denarja. Slučaj vzbuja v Parizu mnogo senzacije.

Ljubljana.

—Danes popoldne je društven shod »Napr. pol. društva za občino Moste« v Smartnem pri Ljubljani ob pol 4. popoldne pri Kovaču.

—Na Balkan je v četrtek odpotoval g. dr. Ivan Oražan, da znova vstopi v samaritsko službo.

—Dvořakov »Mrtvaški ženin«, ki ga bo izvajala »Glasbena Matica« v koncertnih dneh dne 7. in 9. marca t. l., je izšel prvič v angleščini kot »the spectre's bride« povodom glasbene svečanosti v Birminghamu l. 1885., potem v češčini v Pragi in pred 17. leti ga je izvajala »Glasbena Matica« na Dunaju v slovenskem jeziku. Izvajal se je že tudi v Ameriki. To delo kaže Dvořakov sijajen talent in globoko čutečo dušo. Ljuboznava je ta skladba v čisto lirčnih partijah, karakteristična in polna efekta v slikanju. Specifični glasbenik Dvořak v tej baladi nadkriljuje

dramatika. Dekle v boju med nebesi in peklem tvori središče te v 18 delov razpredeljene balade. Križ in rožni venec slavi zmago nad peklem in od mrtvega ljubca odpelje dekle je spričo pobožne stanovitnosti rešeno večne pogube. Skladatelj se s posebno ljubeznijo mudi ob sentimentalnih spevih in nudi celo mrtvemu ženinu uprav človeško ljubeznive kantilene. Prijatelj glasbe bodeta ta koncerta nudila izreden užitek, zato opozarjamo, naj nihče ne zamudi te lepe prilike.

—Pri koncertu »Glasbene Matice« se bo izvajalo znamenito glasbeno delo za Smetano najslavnejšega novodobnega češkega skladatelja A. Dvořaka, o katerem so se izjavljali nemški glasbeni kritiki, da glasba vre iz njega kakor iz živega vrelca. Dvořak pa je bil na glasbenem polju tudi izvanredno delaven in plodovit. Nešteta so skoro njegova dela, stoječa vsa skozi na veliki višini. Češki živeli ima v novem času samo en genij sličen Dvořakovemu, ta je genij Jaroslava Vrhlickega, ki je istotako s čudovito delavnostjo in plodovitostjo objavljala dela, drugo večje od drugega, skoraj v čudežni vsoprednosti z Dvořakom. Kakor je Vrhlicki spesnil češkemu narodu veliko knjižnico, velikih in vzglednih del, tako je ustvaril Dvořak češkemu narodu velik arhiv največjih in najslavnejših po celum svetu izvajanih in občudovanih glasbenih del. — Med njimi je našla tudi svetovno slavo baladna skladba v mrtvaškem ženinu.

—Iz Simon Gregorčičeve javne ljudske knjižnice v Ljubljani, Wolfva ulica 10 l. nad. se je v mesecu februarju izposodilo 1053 strankam 3090 knjig; 50 knjig več ko prejšnji mesec in 1669 knjig več ko meseca februarja l. 1912. Povprečno na dan 115, kar znese približno od prejšnjega meseca za 17. Knjižnica šteje sedaj nad 5560 knjig. V zadnjem času se je posebno spopolnil nemški oddelek, tako, da zadovoljuje tudi najbolj izbirne čitatelje. Posebno slovenske dame, ki žalibože preraže zahajajo v tuje knjižnice, se vljudno vabi, da si tudi one izposojujejo iz slovenske Simon Gregorčičeve knjižnice, ki je odprta vsak delavnik od 4. do 8. ure zvečer in ob nedeljah ter praznikih od 9. do 12. ure popoldne. Pristojbina za vsako izposojeno knjigo znaša samo 5 vinarjev. V knjižnici se dobi tudi tiskan katalog.

—Zvonček 3. štev. prinaša zopet lepo vsebino za našo mladino. Krase so tudi ilustracije, ki krase list. — Tako da lahko rečemo, da imajo naši otroci v »Zvončku« list, ki ga premorejo komaj drugi večji narodi. Slovenski prijatelji mladine, širite »Zvonček« med naše otroke!

—Umrlj so v Ljubljani: Anton Jebračin, sprevodnik južne železnice v p. 71 let. — Leopoldina Pečar, rejenka, 16 mesecev. — Ignacij Ocvirk, rejenec, poldrugo leto. — Viktor Stergar, delavkin sin, 3 tedne.

—Ljubljanska okolice. V cenjenem našem listu od dne 22. februarja t. l. čitati opomin gostilničarjem v Ljubljanski okolici, ki v vsakem oziru odgovarja resnici. — So gostilničarji, ki takorekoč preže, kedaj jim pade meščan v roke, da ga z slabo pijačo in neokusnimi jedmi pripravijo ob drage denarje. Kdor hoče sedaj, ko se bliža pomlad in probuja narava polihiti iz mestnega zidovja, da se naužije svežega zraka vabim ga uljudno sem doli v Stefanjovas. Sedaj v postu lahko obišče pri tej priliki cerkev Božjega groba, kamor vsako leto v tem času prihaja veliko število meščanov. — Okrepčila potrebem priporočam pa svojo gostilno. Našel bo tu vselej pošteno družbo; — pa okusno jed in naravno pijačo proti zmerni ceni jamčim pa sam. — Ivan Bricelj, posestnik in gostilničar v Stefanjivasi pri novem mostu.

—Kinematograf »Ideal«. Še danes in jutri se predvaja znana detektivska senzacija »Papirna sled«. Tu-

di vse druge slike so izborne. V pondeljek »Žensko srce«. (Kolorirana francoska privlačnost iz življenja umetnikov.)

—Loterijske številke: Dunaj 63, 2, 37, 60, 22.

Trst.

Položaj Slovencev v Trstu. Ne rečemo, da nismo napredovali, nasprotno, dosegli smo precejšen napredek. Oni časi, ko se je množilo med nami renegatstvo, kakor listje in trava, so za nami. Danes je mnogo boljše, dasiravno ni tako, kakor bi moralo biti. Poprej se je množilo na podlagi naših odpadnikov italijanstvo, slovenstvo pa je izgubljalo. Zato nas je bilo tako malo, zato nas niso nikjer upoštevali. Sicer je v Trstu še dandanes na tisoče in tisoče takih gnjilih duš, odpadnikov, kar je zelo žalostno, a vendar opazimo, da izginjajo vedno bolj s površja in da začenjajo spoznavati, da je vsako odpadništvo nekaj ostudnega, nekaj izdajalskega. S tem pa se krepi slovenstvo. V tem pogledu je naš napredek velik, kar se je pokazalo pri zadnjih državnoborskih volitvah. Napredovali smo tudi na gospodarskem polju, kar priča precejšnje število denarnih zavodov, narodnih trgovcev in obrtnikov. Z eno besedo rečeno, napredka ne more nihče utajiti. Nastane pa vprašanje, smo li s tem napredkom zadovoljni? Nekateri so zelo zadovoljni in v veselje tako, da pozabljajo pri tem na narodno delo. A mi z dosedanjim napredkom ne smemo biti zadovoljni. Priznamo, da smo napredovali, a to je še vse premalo, kajti naši nasprotniki med tem časom niso spali, ampak so bili neprestano na delu. Napredki Italijanov in Nemcev, ki gredo roko v roki, je velik. Italijani importirajo svoje bratce iz Italije v Trst, Nemci ravno tako. Je res, da prihajajo v Trst tudi Slovenci iz Kranjske, Koroške in Štajerske ter Čehi, Hrvati itd., toda ne v toliki meri, kakor narodni nasprotniki. Pri tem pa morajo na drugi strani Slovenci zapuščati Trst, ker jim odjedajo kruh Ital. in Nemci. Italijani in Nemci so v Trstu gospodarsko močni in slovenski delavci in uslužbenci so odvisni od njih, ker naša slovenska industrija še ni tako močno razvita, da bi mogli dobiti pri njej zaslужka vsi slovenski delavci, uslužbenci in uradniki, ki se nahajajo v Trstu. Slovenski narod se na ta način izpodirja in na ta način se krepi italijanstvo in nemštvo. Nemci, o katerih se sliši v zadnjem času mnogo glasov, v Trstu zelo napredujejo. Nemci so odločni in zelo podjetni. Toliko časa bodo delali na tihem in se krepili na gospodarskem polju, dokler ne bodo dosegli zaželene sile, nato pa bodo planili na dan. Resnica je, da imajo Nemci v Trstu že mnogo podjetij v svojih rokah. Več tovarn imajo in velikih zalog, trgovin, denarnih zavodov itd. Torej ni fraza, če rečemo, da se nam je Nemcev treba bati. Na svled tega ne preostaja drugega, kakor pa delati, neumorno delati, in sicer na gospodarskem polju. Dokler bomo berači, nas bodo vsak hip lahko zapodili, nam odvzamejo enostavno kruh, pa z bogom... Glejmo, da se razvije naša obrt in trgovina. Dobro bi bilo, ako bi ustanovili nekakšen fond, potem katerega naj bi pomagali revnejšim trgovcem in obrtnikom, posebno pa omogočili mladini, ki še niso samostojni in nimajo sredstev, samostojnosti, kakor na primer nemška »Südmark«. To bi bilo velikanske koristi. S časom bi se lahko polastili večjih podjetij, tovarn itd., in Trst bi začel prihajati polagoma v naše roke. Kakor rečeno, z dosedanjimi uspehi ne smemo biti zadovoljni, ampak moramo stremiti naprej. Trst je za vse Slovanstvo tako važna postojanka, da bi pomenjalo smrtni greh, naš pogin ako bi to zanevarjali. V interesu

vseh Slovanov je, da nas pri našem delovanju za okrepitev slovanstva v Trstu, podpirajo, da nam stojijo v vsakem oziru na strani. To je njihova dolžnost, kajti brat mora bratu pomagati. V tem pogledu moramo koncentrirati svoje moči, nastopati moramo skupno za naše pravice. Kavsani in prepričani v narodni samem ni mogoče preprečiti, vsak nima enakih misli, toda, kadar se gre za eminentne narodne koristi, kadar se gre za interese, tičeče se vsega naroda, vsaj takrat moramo vreči nasprotstvo, sovraštvo brata proti bratu iz srca ter skupno udariti proti sovragu. Kakor povsod drugod, se vname tudi v Trstu večkrat kak prepričani v narod, toda le v korist narodni stvari, kadar pa so pred vratmi volitve, ali kaj podobnega, takrat izgine vsako nasprotstvo in vse kar narodno čuti, gre v boj proti narodnim nasprotnikom. Sicer pa o tem še izpregovorimo.

Za ljudsko prosveto. V Trstu, v tej važni naši postojanki, kjer se bje nepreprosen boj za prvenstvo med slovenskim in romanskim plemenom, tam na vročih tleh ob sinji Adriji vrši toli potrebno slov. akad. fer. društvo »Balkan« svojo vzvišeno ljudsko izobraževalno misijo med drugim tudi potom ljudskih knjižnic, trdno zavečajoč se, da je izobrazba največjega pomena v neizprosni boju za obstanek in prvi predpogoj za narodov napredek. Dosedaj je ustanovilo in vzdržuje na najbolj ogroženih točkah enajst ljudskih knjižnic; v kratkem otvori dvanajsto in tudi misel za »veliko osrednjo ljudsko knjižnico« v sredini mesta samega je zadobila realno podlago. Društvo ima v svojem programu veliko ljudsko-izobraževalno organizacijo, s katero naj bode preprečeno vse tržaško ozemlje. Toda, ko mu primanjkuje za uredničenje tega načrta primerno število knjig in sredstev za nabavo istih. Zato se obrača do slavnega občinstva, ki mu je vselej izkazalo svoje simpatije, da bi mu topot priskočilo na pomoč. Marsikdo ima v omari kopo zaprašenih dobrih knjig, katerih nihče ne čita več in ki so tam v omari mrtev kapital. Koliko dobrih sadov bi rodile te knjige če bi prišle med naše ukaželjno ljudstvo, ki bi z njimi učilo svoje hrepenenje po izobrazbi. — Darujte torej te knjige, ki nimajo za vas nobene vrednosti več, našemu ljudstvu, ki bode spoznal samo sebe in svojo domovino! S tem rodoljubnim činom napravite svojemu narodu uslugo, za kar vam bode zavest, da ste pripomogli tudi vi k njegovemu napredovanju, najlepše plačilo. — Kdor nam pa ne bi mogel prepušiti knjig popolnoma brezplačno, naj nam jih odda vsaj za primerno odškodnino. Mi smo pripravljani jih primerno tudi plačati, če ni mogoče drugače, samo, da koristimo čim več, sistemski delu našega naroda, kateremu je najbolj namenjen naš trud. Vse pošiljave naj se blagovoli nasloviti na »Slov. akad. fer. društvo »Balkan« — Trst. — Narodni dom. — Vsem onim, ki se bodo temu pozivu odzvali, izreka društvo že v naprej najpristronejšo zahvalo! Iz naroda za narod! Za slovensko akademsko fer. društvo »Balkan« v Trstu Ljudevit Batista, l. r. t. č. predsednik, Viktor Vovk l. r. t. č. tajnik.

Društva.

—Sokol l. priredi v nedeljo dne 9. marca v Hotelu Strukelj svoj običajni zabavni večer. Spored priobčimo pravočasno.

Občni zbor Zveze jugoslovenskih železničarjev podružnice Ljubljana se vrši danes v nedeljo 2. marca ob polu 4. popoldne v restavracijskih prostorih Narodnega doma po običajnem dnevnem redu. Ker je treba ob tej priliki voliti tudi dva odbora za »Ljubljano« in Ljubljano l. naj si smatra vsak član za svojo dolžnost, da se občnega zbora go-

tovo udeleži. Ker bode navzoč tudi delegat centrale, bomo imeli priliko slišati poročilo o uspehih vse naše organizacije, kar nam bode dalo poguma za še uspešnejše delovanje. Torej na svidenje!

Velik zabavni večer z vsakovrstnim vzporedom priredi »Telo-vadni odsek Sokola l. v Mostah pri Ljubljani« danes v nedeljo 2. marca v restavraciji »Predovičovo selo« na Selu. Vprizori se burka »Nemški ne znajo«. Po igri velika tombola s krasnimi dobitki in srečolov. Ker je to prva letošnja prireditev, pričakujemo obile udeležbe. Začetek točno ob 6. uri zvečer. — Vstopnina 30 vin. na zdar!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

RUSKO - AVSTRIJSKA POGAJANJA.

Dunaj, 1. marca. »Wiener Mit-tags-Ztg.« piše, da je izvedela iz visokih diplomatskih krogov, da so pogajanja med Avstrijo in Rusijo glede albanskih mej vedno ugodnejša in da bo v kratkem rešeno skadrsko vprašanje v avstrijskem smislu.

ALBANSKI KONGRES V TRSTU.

Trst, 1. marca. Danes ob enajstih dopoldne je bil odprt albanski kongres. Navzočih je nad sto delegatov. V dvorani je razobešena albanska zastava, poleg nje pa razobešena avstrijska črnažolta. Albanski delegatje se med sabo radi velike različnosti svojih dialektov skoro nič ne razumejo in razpravljajo večinoma v laškem jeziku.

ČRNAGORA NE SKLENE MIRU BREZ SKADRA.

Cetinje, 1. marca. Kralj Nikita je izjavil, da je Črnagora pripravljena storiti krvoprelitju konec, toda le pod pogojem, da se ji Skader izroči. Ako se premirje s Turčijo sklene, ga Črnagora ne bo priznala, ako Skadra ne dobi. Skader ni vprašanje vojaškega napuha. Za Skader se Črnagori ne zdi nobena žrtev prevelika. Brez Skadra Črnagora ne sklene miru.

POPOVIČ SE VPOKOJI.

Belgrad, 1. marca. »Stampa« javlja, da bo poveljni srbskih čet, Popović, katerega dolže, da je kriv poraza pri Brdici, vpokojen.

USTRELJEN VOHUN.

Belgrad, 1. marca. Včeraj so v Belgradu ustrelili zaradi vohunstva na smrt obsojenega bivšega srbskega uradnika Svetozarja Gavriloviča.

BOLGARSKO SOBRANJE.

Sofija, 1. marca. Sobranje se je snoči sestalo. Finančni minister Theodorov je predložil zakonski načrt glede dovolitve naknadnega kredita 50 milijonov levov, ki je namenjen za potrebe armade in ki se naj pokrije z nakaznicami na zaklad.

CESARJEV NAMESTNIK V GALICIJI.

Lvov, 1. marca. Cesarjev namestnik Bobrzenski je odpotoval včeraj na Dunaj, da poda zaradi neprilicakovnega izida poljsko-ruskih spravil pogajanj svojo demisijo. Najbrže se bo ministrstvo trudilo ga pregovoriti, da naj ostane na svojem mestu.

VELIK POŽAR.

New York, 1. marca. V Omahy je izbruhnil velikanski požar v glavnem hotelu. 35 trupel so potegnili izpod razvalin, mnogo oseb se je ubilo, ko so poskakale z oken. Škoda znaša več tisoč dolarjev.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Ueseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti zaamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Glasovirje, pianine, avtomate, gramofone, plošče prodaja, uglašuje, popravlja solidno Josip Oblak, Ljubljana-Glince 92.

Kupim hišo z dvema stanovanjema in nekoliko vrta na severni strani Ljubljane, Šiška, Zelena jama itd. Ponudbe pod šifro »Denar« na »Prvo anončno pisarno«. 114—1

Instrukcijo prevzame izvrstno kvalifikovan mestni učitelj. Ponudbe pod »Instrukcija« na »Prvo anončno pisarno«. 119—2

Eno leto stara breja koza je na prodaj. Vprašati je pri Andrej Slogarju v Domžalah. 129—1

Spretna šivilja in valenka se takoj sprejme. Kje, pove »Prva anončna pisarna«. 133—3

Malo stanovanje se odda s 1. majem. Poizve se: Poljanska cesta št. 6. ga. Kozem. 130—2

Dve njivi, ena ob glavni cesti pripravna tudi za stavbo in gozd, se prodaja v Dravljah. Naslov pove »Prva anončna pisarna«. 131—1

Spretna šivilja se sprejme. Ulica Stare pravde 3. I. nad. 134—2

Na dobro hrano se prejme več gospodov. Poizve se v Zatiški ulici (sv. Jakob) 1/1. levo. 135—3

Ženitna ponudba!

Mlad inteligenten trgovec, Ljubljanečan, z dobro uspevajočo trgovino se želi v svrhu ženitve seznaniti z mlado, ne čez 20 let staro, pošteno in inteligentno gospodično. Premoženje postranska stvar. Diskretnost častno zanjamčena. Prijazne ponudbe s sliko pod »Sreča« na Prvo anončno pisarno.

Najfinejši ŠPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veletrgovarja

M. ROSNER Co.

v Ljubljani, poleg pivovarne »UNION«.

Na izbiro pošilja tudi na deželo: Krasne krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago. Solidna trdika:

M. Krištofič - Bučar

Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.

Neprekosljiva v

otroških oblekah

:: in krstni opravi. ::

Samokratek čas

se prodajajo pri

R. Kollmann

Sodna ulica št. 4, III. nadstr.

platenina, sukno, tepihi, zagrinjala, obleke za gospode in dečke, perilo in damski plašči nizko pod nakupno ceno.

A. Kje pa pustite brusiti svoje nože in škarje?

B. Pri gosp. Ivanu Kraigherju. On je fin umetni brusar. Tudi se dobi pri njem vsakovrstno zelo dobro blago. Obiščite ga, stanuje v Ljubljani, Zidovska ulica števil. 3.

POZOR!

Dobro uspevajoča stara špecerijška trgovina

z letnim prometom 100.000—120.000 K na zelo prometnem kraju v Ljubljani, se pod zelo ugodnimi pogoji (plača se samo najemnina; najemnik prevzame blago po lastni volji) za takoj ali pozneje odda. — Vprašanja pod šifro »Trgovina« na »Prvo anončno pisarno« do 10. marca t. l. 122

Razglas

V četrtek 6. sušca 1913 ob 9. uri dopoldne se vrši na Škofelci št. 9

prostovoljna prodaja 18 glav živine

simendolske pasme, kot volov, krav, telic in juncev za plemo ali za mesarje.

132 Kupci se vljudo vabijo.

25.000 ur. 1 ura 2 K 50 v.

pariška fasana, gre natančno 36 ur. la pozlačena se nič ne loči od 18 karatnega zlata, s triletno garancijo za le K 250, 2 uri K 480, 5 ur K 1120.

1 Gloria srebrna žepna ura, švicarsko kolesje s 3letno garancijo, najnovejša fasone K 360, 2 uri K 620, 5 ur K 15

1 pariška pozlačena verižica, najnovejša fasone 50 vin., 3 verižice K 1.25.

Brez rizike. Ako ne ugaja se denar vrne. Naroči se po povzetju pri

A. Kapelusz,

Krakau, (Avstr.) Poobrzecia Nr. 6—135.

Krojstvo

Ivan Kersnič
v Ljubljani

Sv. Petra cesta 32, I. nad.

(poleg kavarne »Avstrija«)

najnovejše mode, solidno delo, zmerne nize cene, znano pohvalna postrežba.

Gramofonske plošče

Plošče preje K 4—, sedaj samo K 1.95. Velikanska zaloga gramofonov! Zahtevajte cenike.

K 1.95 K

25 cm velike, dvostranske, priznane najboljših znamk prodajam radi velike zaloge pod last. ceno

Fr. F. Najec, Ljubljana, Stari trg števil. 9.

prijatelj moj,
Gre na vsako pot z menoj!
Ker se večkrat z njim krepčam
Vedno zdrav želod'c imam!

Najboljše krepčilo želodca:

Sladki in grenki.

Pazite na pristnost!

Posebno na kolodvorih!

Hišni hlapec

za hlev na »Starl pošti« v Kranju se išče.
Le samec, pošten, trezen in prikupljiv se takoj sprejme. 125

Prodajalna

s stanovanjem v Novem mestu ob glavni cesti, pripravna posebno za žrčno sadje, se takoj odda. Natančneje se poizve pri Fran Pintarju, Novo mesto, Ljubljanska cesta 36. 126

Mednarodno spedijsko podjetje
R. RANZINGER, Ljubljana.

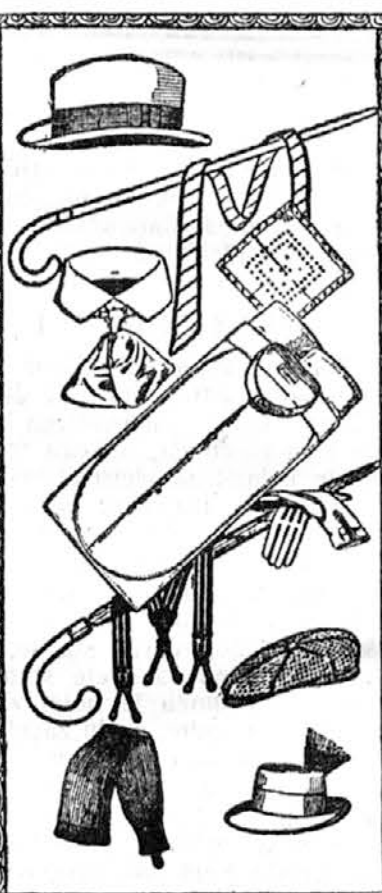
Ustanovljeno 1876. Telefon števil. 60.

Podjetje za prevoznino ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicijska in skladišča. — Ekspresni promet obojev. — Transport in shranitev mobilja. — Agentura avstrijskega Lloydja. — Pisarna v mestu: Selenburgova ulica 3. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

Priporoča se nova specialna modna trgovina za : gospode in dečke :

J. KETTE

Ljubljana, Franca Jožefa cesta števil. 3.

Za obleko po meri

dobite edino nadomestilo

»v Angleškem skladišču oblek«

kjer so ravno kar dospeli najmodernejši kostumi, paletoti, bluze in krila za dame in deklice kakor tudi obleke, raglani in klobuki za gospode in dečke v vseh barvah in kakovostih. Vsakdo si lahko ogleda blago.

Postrežba točna in solidna. Cene priznane nizke.

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Krasni moderni spomladanski kostumi, moderne jope in plašči, vrhnja krila, raznovrstne bluze v največji izbiri in — dobrega okusa priporoča —

Modna trgovina P. Magdič
Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Pri sedanji draginji bode vsaki z veseljem pozdravil da od 20. februarja 1913 naprej v moji modni trgovini za gospode dobrovoljno

odračunam 10% popusta

vsakemu odjemalcu pri gotovem plačilu od mojih skromnih stalnih cen pri nakupovanju klobukov, čepic, srajc, spodnjih hlač, majic, ovratnikov, zapestnic, krav, rokavic, nogavic, namnic, žepnih robcev, palic, dežnikov, gumb i. t. d.

Opozorim istočasno, da je moja modna trgovina za gospode, založena nedvomljivo z najnovejšim in najboljšim blagom iz prvih in zanesljivih tovarov in sicer nedvomljivo največji izbiri.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Pazite na cene v razložbah! — — Modna in športna trgovina za gospode — —
P. Magdič, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Pozor, kolesarji!

Pred nabavo kolesa ob bližajoči se seziji si izvolite pogledati mojo največjo zalogo vsakovrstnih in najfinejših Puchovih koles (edino zastopstvo) in prepričali se bode, o izborni kvaliteti. — V zalogi se dobe vse kolesarske potrebščine in vsa popravila se izvršujejo v lastni mehanični delavnici.

Torej pozor, najboljši in najcenejši nakup le pri trvdri

Fr. Čuden, Prešernova ulica 1.

Poleg tega tudi najfinejši šivalni stroji.

— Pouk za vezenje brezplačno. —

Naročajte cenike za kolesa, šivalne stroje, ure in zlatnino, tudi po pošti prosto.